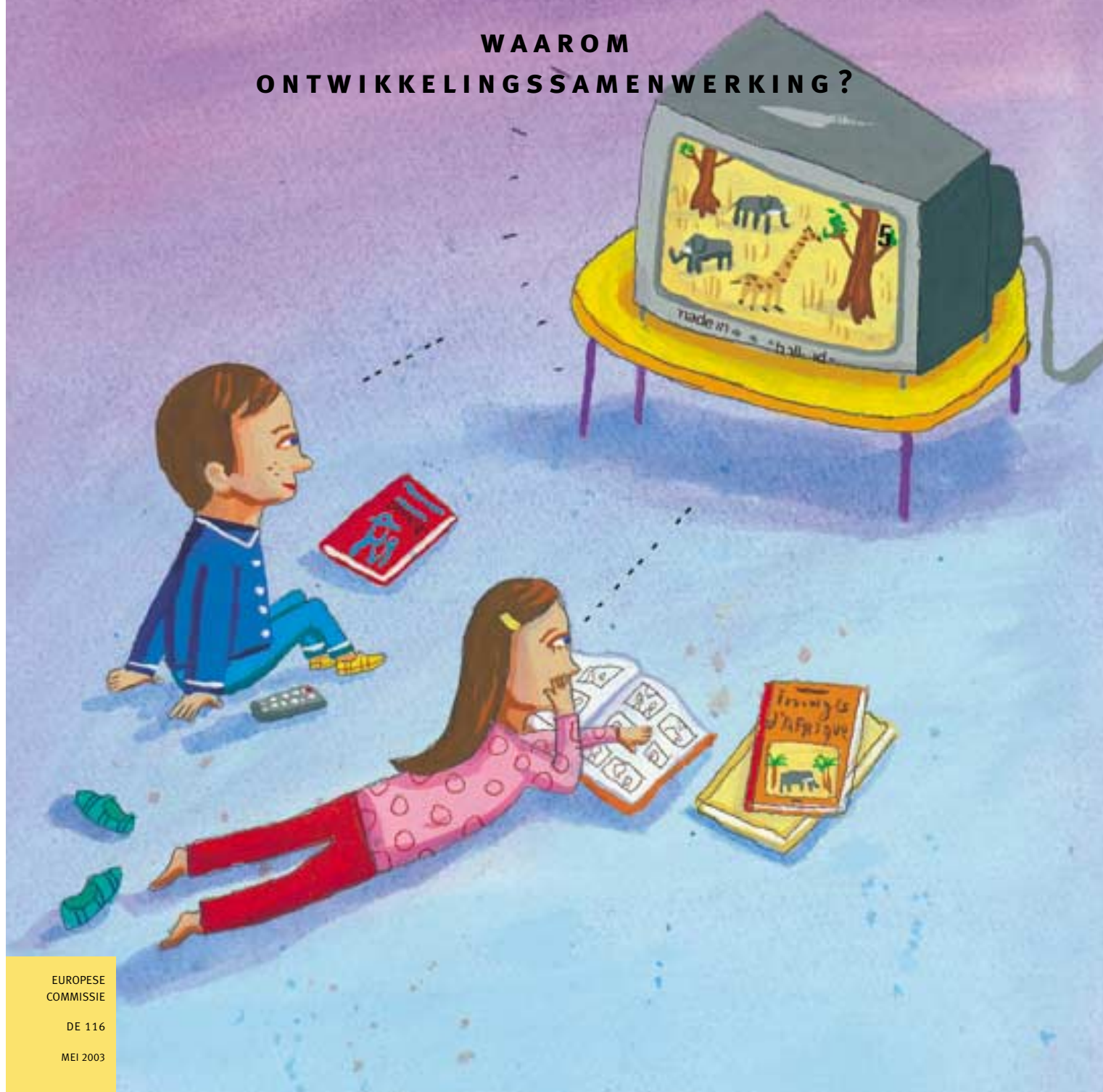

Mathias EN Amadou

WAAROM
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING?

Mathias EN Amadou

**WAAROM
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING?**

Dit boekje vertelt een verhaal zoals ik vroeger zelf graag aan mijn drie kinderen vertelde.

Zij zijn nu alledrie volwassenen, en ik ben Europees Commissaris voor **ontwikkelingssamenwerking**.

Ontwikkelingssamenwerking klinkt misschien een beetje vreemd, maar het is heel belangrijk. Het betekent namelijk dat we allemaal samen op deze planeet leven, en het is niet meer dan rechtvaardig dat rijkere mensen arme mensen helpen... ieder op zijn of haar eigen manier.

Na het lezen van dit verhaal begrijp je het misschien beter en wil je hier snel iets aan doen, net als wij volwassenen.

Poul Nielson

LID VAN DE EUROPESE COMMISSIE
VERANTWOORDELIJK VOOR ONTWIKKELINGSSAMENWERKING EN HUMANITAIRE HULP

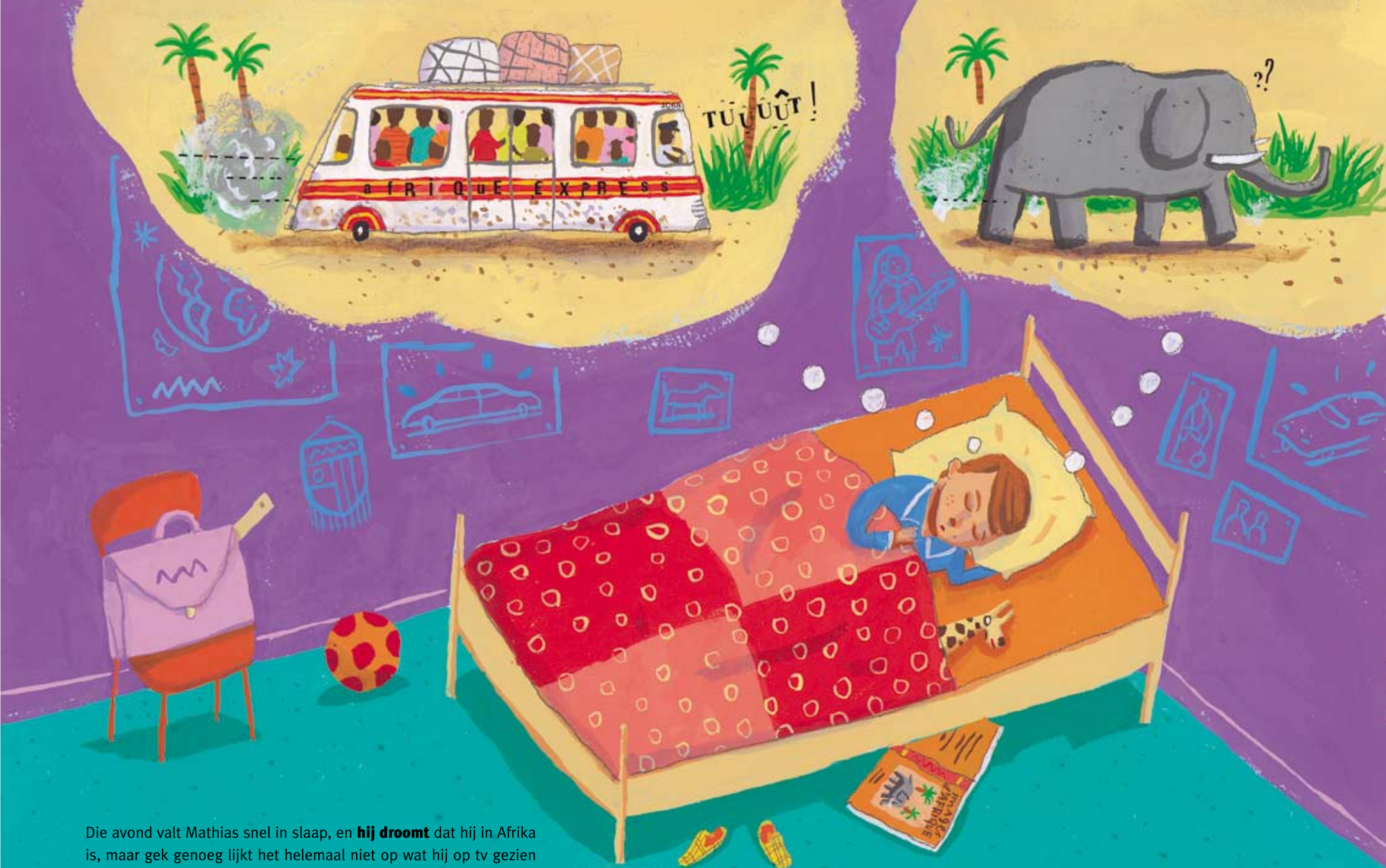
BELANGRIJK

Dit boekje is beschikbaar in de 11 officiële talen van de Europese Unie.
De inhoud (tekst en illustraties) komt niet noodzakelijkerwijs overeen met de standpunten van de Europese Commissie.
Gehele of gedeeltelijke reproductie van de inhoud van dit boek is alleen toegestaan onder duidelijke en expliciete vermelding van de uitgever.

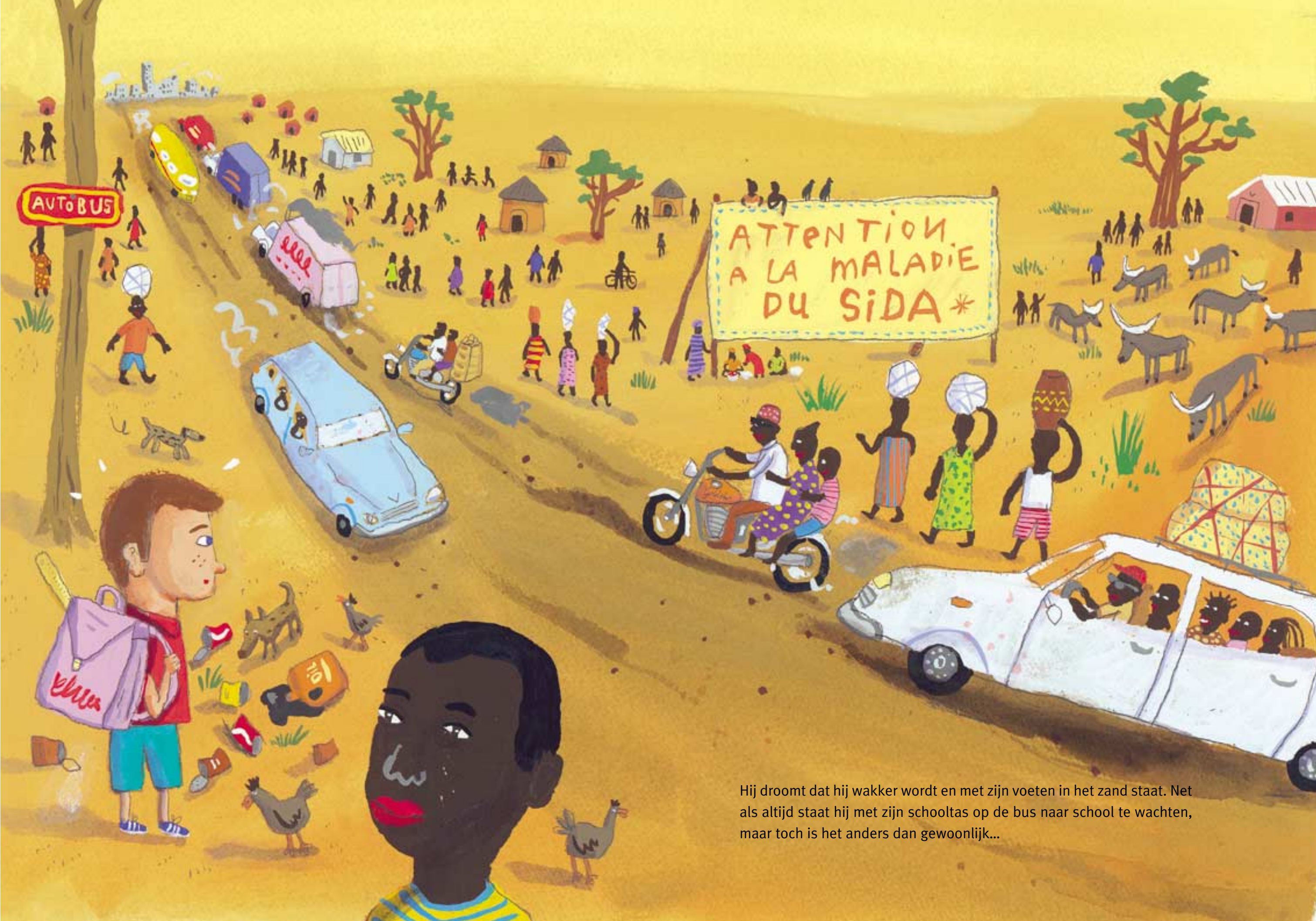
© Europese Gemeenschappen

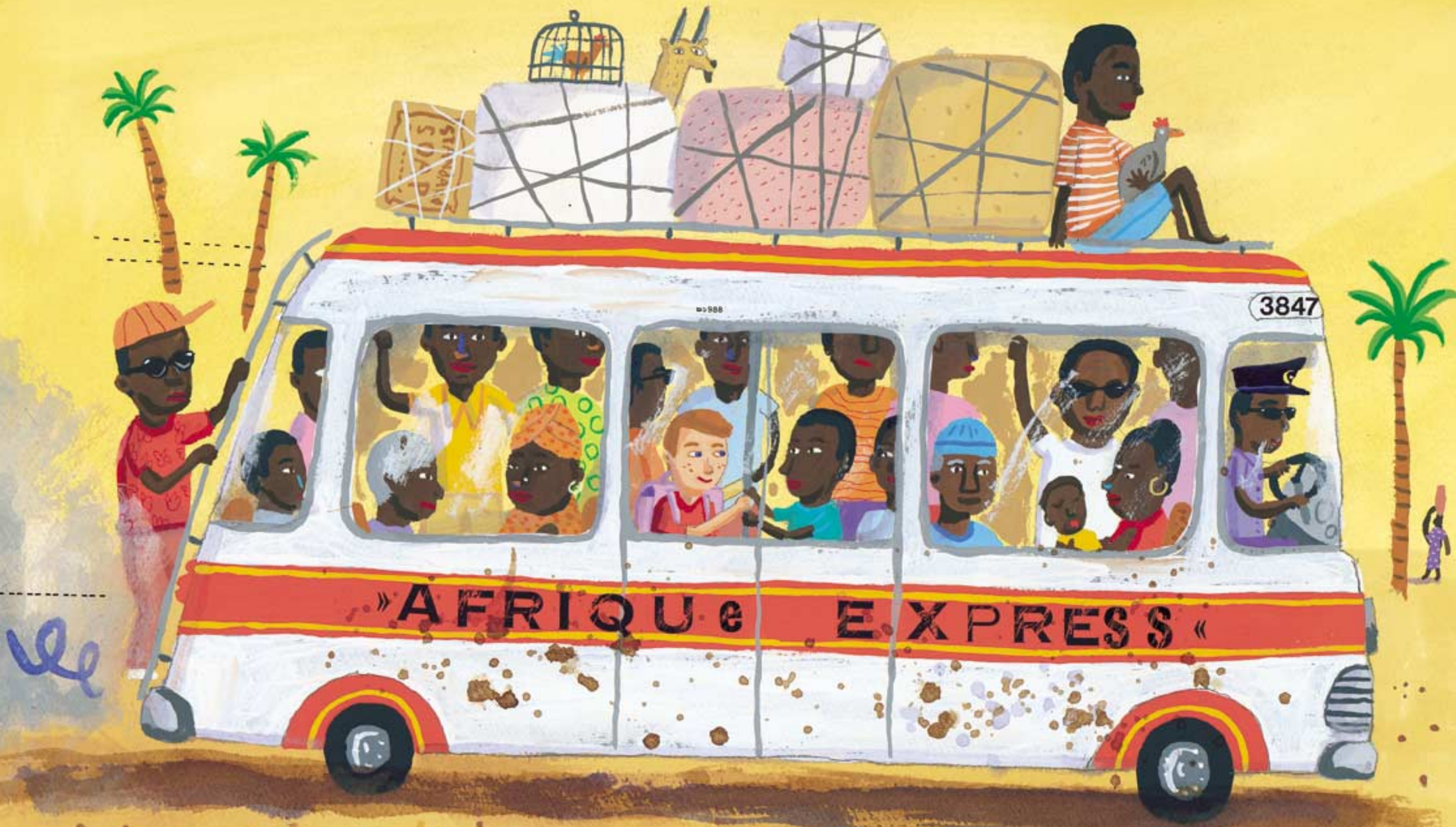
Mathias en zijn zusje Amélie kijken 's avonds voor het slapengaan graag televisie. Vanavond kijken ze naar een documentaire over dieren in Afrika.
– Stel je eens voor, Amélie, al die olifanten en giraffen lopen daar gewoon vrij rond... Afrika moet wel geweldig groot zijn...

Die avond valt Mathias snel in slaap, en **hij droomt** dat hij in Afrika is, maar gek genoeg lijkt het helemaal niet op wat hij op tv gezien heeft...

Hij droomt dat hij wakker wordt en met zijn voeten in het zand staat. Net als altijd staat hij met zijn schooltas op de bus naar school te wachten, maar toch is het anders dan gewoonlijk...

De bus zit heel erg vol. De weg is zo slecht dat Mathias op en neer schokt telkens wanneer ze over een hobbel rijden. Hij valt steeds tegen de mensen naast hem aan; die houden hem tegen zodat hij niet valt.

– Je went er wel aan, hoor...
Amadou lacht en helpt Mathias overeind. Hij is er inderdaad aan gewend. Hij neemt deze bus iedere dag, samen met zijn vader.

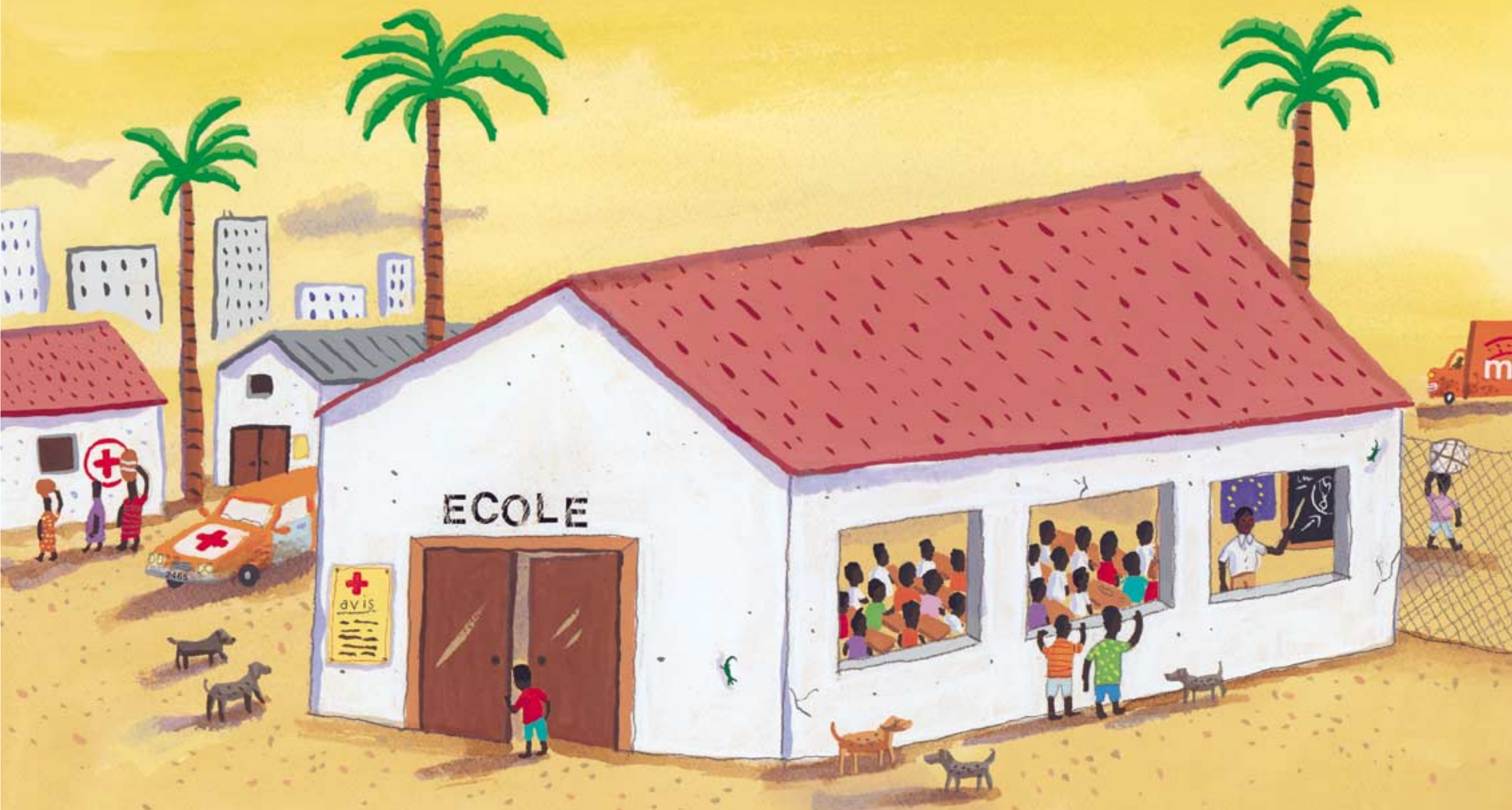
In het volgende dorp stapt de vader van Amadou uit. Hij werkt op een grote cacao-plantage. Ook kinderen die even oud zijn als Mathias en Amadou stappen uit. Mathias is een beetje verbaasd:

- Waar gaan ze naartoe?
- Ze werken op de plantage, net als mijn vader...

Amadou glimlacht:

- Je went er wel aan, hoor...

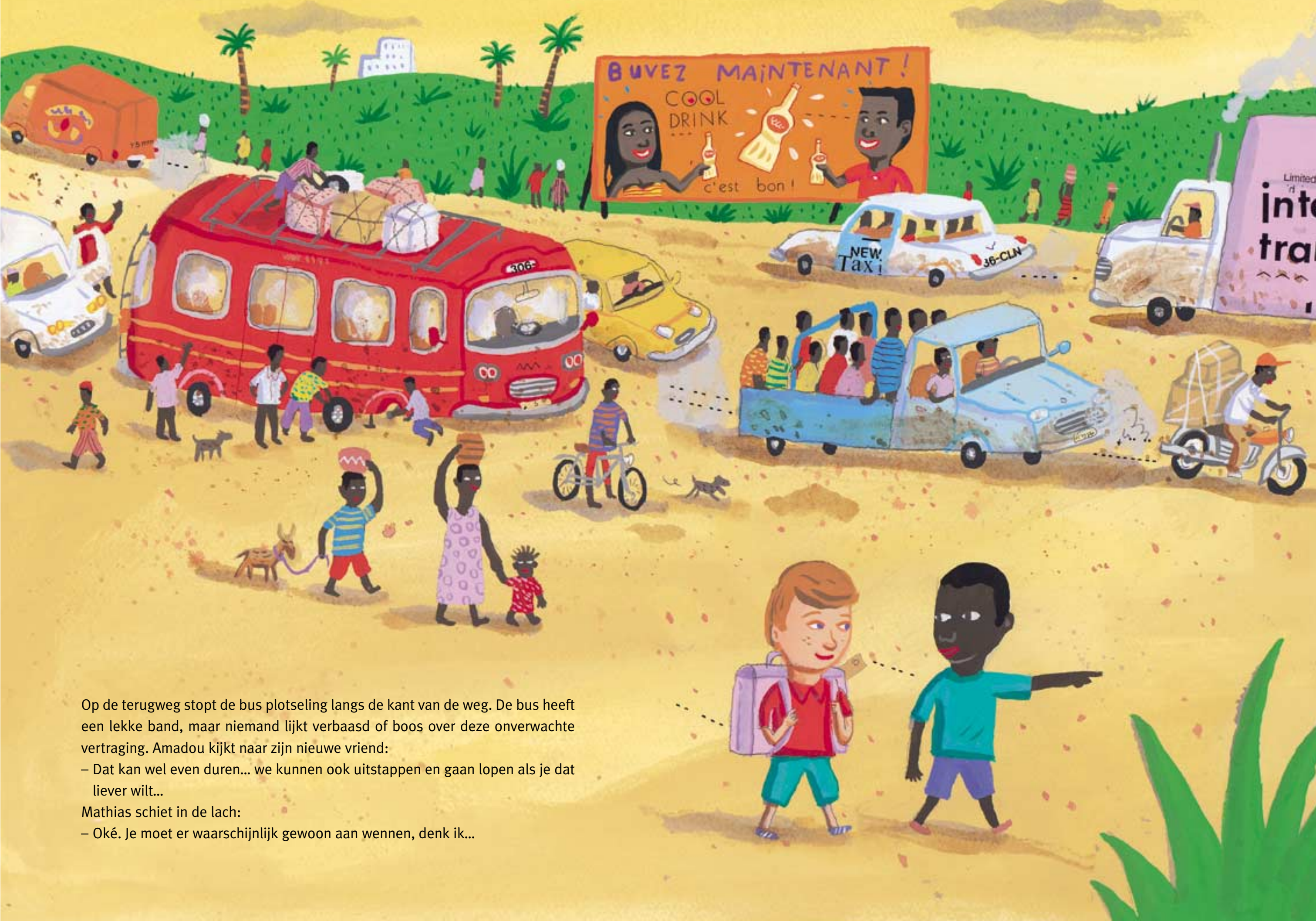
De school van Amadou is splinternieuw en werd tegelijkertijd met de gezondheidspost van het dorp gebouwd met geld van de Europese Unie en de landen die daar deel van uitmaken. In de klas wijst de leraar alle landen van de Europese Unie aan op een oude kaart. Mathias kent die heel goed en hij wil steeds zijn vinger opsteken:
– Meester, meester! Ik weet het!

- Hier, dit is lekker fris...
- Amadou geeft hem een stuk mango. Het smaakt heerlijk zoet. Mathias zegt:
- Die hebben we thuis ook, in de winkel van mijn vader.
- Het is fijn om te weten dat de mensen uit jouw land de producten uit mijn dorp lekker vinden.

– Bij ons heet dat exotisch fruit. Grappig dat ze misschien wel hier achter de school groeien...
Mathias kijkt uit het raam en verwacht bijna de grote bestelwagen van zijn vader te zien staan.

Op de terugweg stopt de bus plotseling langs de kant van de weg. De bus heeft een lekke band, maar niemand lijkt verbaasd of boos over deze onverwachte vertraging. Amadou kijkt naar zijn nieuwe vriend:

– Dat kan wel even duren... we kunnen ook uitstappen en gaan lopen als je dat liever wilt...

Mathias schiet in de lach:

– Oké. Je moet er waarschijnlijk gewoon aan wennen, denk ik...

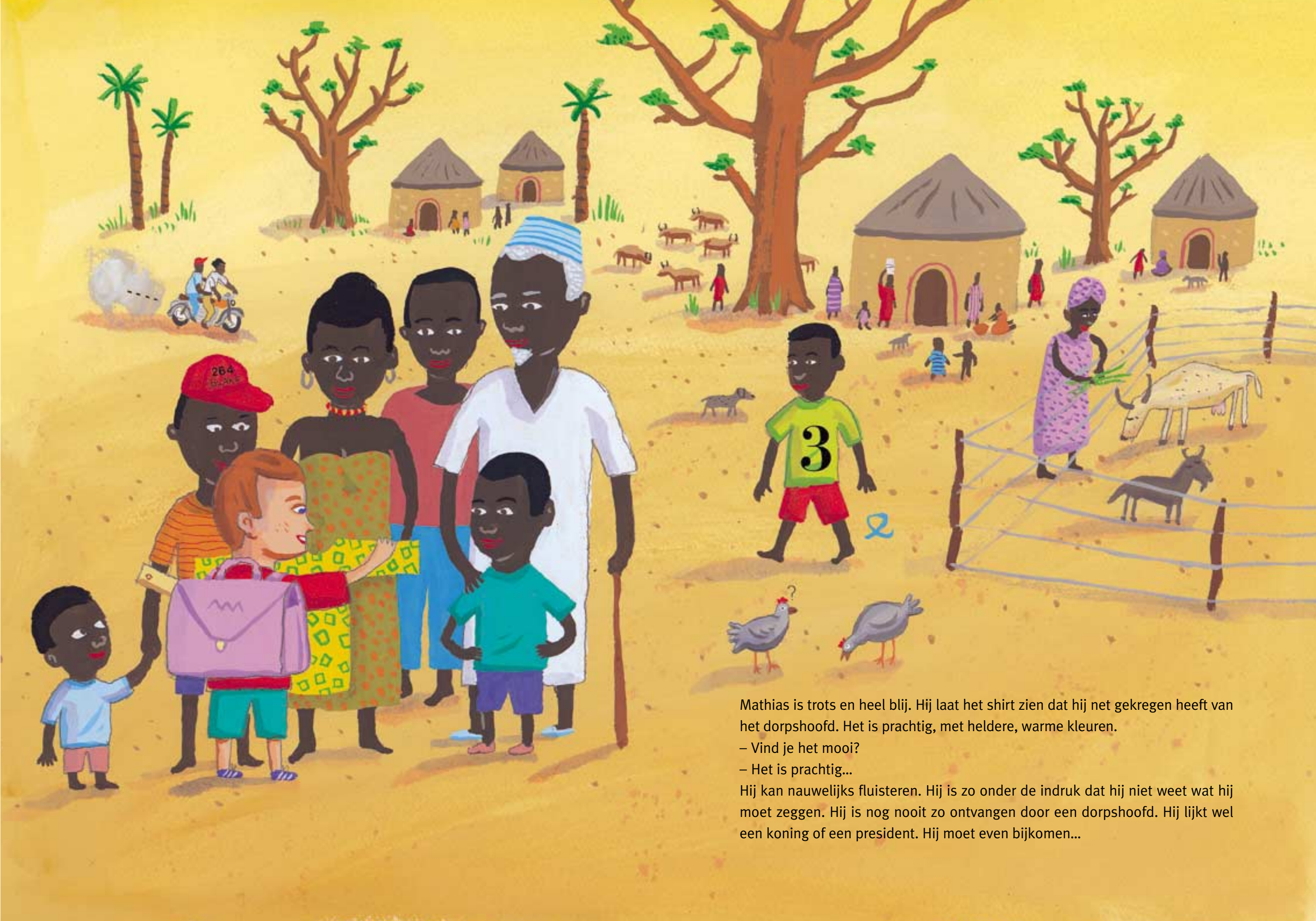
Het dorp waar Amadou woont, is niet erg ver weg. De kinderen lopen langs een pad tussen de palmbomen. Aan het eind van het pad ligt een mooie stenen put, waar verschillende vrouwen hun enorme aardewerken kruiken vullen met water.

– Hoi Mathias! Ik ben Myriam, de moeder van Amadou.

Ze zet de kruik op haar hoofd, net als de andere vrouwen. Mathias kijkt een beetje bezorgd. Hoe ver zou ze kunnen lopen met dat ding op haar hoofd?

De vrouwen lopen zingend terug naar huis, en het lijkt wel of de kruiken vastgeschroefd zitten op hun hoofd... Mathias en Amadou rennen voor hen uit tussen de velden met bloemen die ongetwijfeld spoedig op weg zullen zijn naar de grote steden in het noorden.

Mathias is trots en heel blij. Hij laat het shirt zien dat hij net gekregen heeft van het dorps hoofd. Het is prachtig, met heldere, warme kleuren.

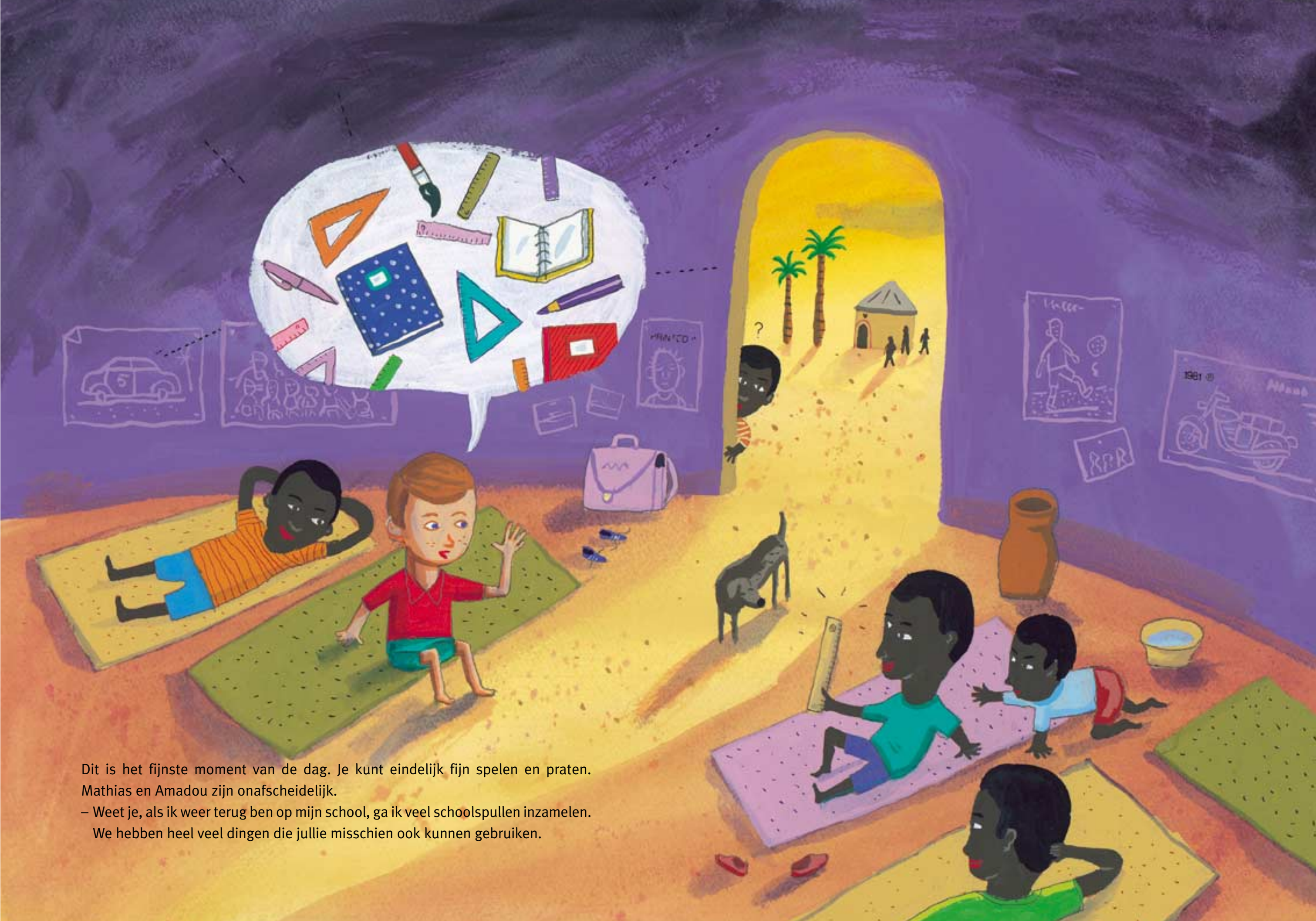
– Vind je het mooi?

– Het is prachtig...

Hij kan nauwelijks fluisteren. Hij is zo onder de indruk dat hij niet weet wat hij moet zeggen. Hij is nog nooit zo ontvangen door een dorps hoofd. Hij lijkt wel een koning of een president. Hij moet even bijkomen...

De vrouwen maken het eten klaar terwijl Mathias met het dorpshoofd door het dorp loopt. Wijzend naar de gezondheidspost, legt deze uit:
– Er gebeuren hier veel ongelukken, want de wegen zijn slecht...
Mathias knikt. Hij vindt dat hij serieus moet overkomen, en net doen of hij er verstand van heeft. En eigenlijk is dat ook zo, want hij herinnert zich de oude bus die met een lekke band aan de kant van de weg stond...

Dit is het fijnste moment van de dag. Je kunt eindelijk fijn spelen en praten. Mathias en Amadou zijn onafscheidelijk.

- Weet je, als ik weer terug ben op mijn school, ga ik veel schoolspullen inzamelen. We hebben heel veel dingen die jullie misschien ook kunnen gebruiken.

Het is zo raar... Het is allemaal hetzelfde en toch is alles anders... De droom is net echt, zelfs het felgekleurde shirt waar Mathias zo trots op is. Hij staat op het schoolplein en vraagt zich af wat er allemaal gebeurd is.

– Hé, Mathias... waar was je de hele nacht? Hé, wat een gaaf shirt...!

Zijn schooltas is gewoon te klein. Hij zit helemaal vol gummen, linialen, potloden, schriften, lijm, gloednieuwe balpennen... Mathias kan het niet geloven... Al zijn vrienden snappen hoe belangrijk het is te delen met de mensen die niet alleen in een droom bestaan en die ons veel meer te bieden hebben dan alleen maar vriendschap.

Om je ouders, leraar of degene die dit boekje met je gelezen heeft, te helpen je wat meer te vertellen over **ontwikkelings-samenwerking** en alles wat we kunnen doen om de armoede in de wereld te bestrijden heeft de eenheid Informatie en Communicatie van het Directoraat-generaal Ontwikkeling van de Europese Commissie een uitgebreide docentenhandleiding gemaakt.

Vraag hun om meer informatie op te zoeken op internet :
http://europa.eu.int/comm/development/index_en.cfm
of aan te vragen bij het Publicatiebureau van de Europese Gemeenschappen.

UITGEVERS

Leonidas Antonakopoulos
Georges Eliopoulos
Europese Commissie
Directoraat-generaal Ontwikkeling
Eenheid Informatie & Communicatie
Wetstraat 200
B – 1049 Brussel

ADVIES

Luc Dumoulin voor Mostra! Communication

ILLUSTRATIES

Philippe de Kemmeter

TEKSTEN

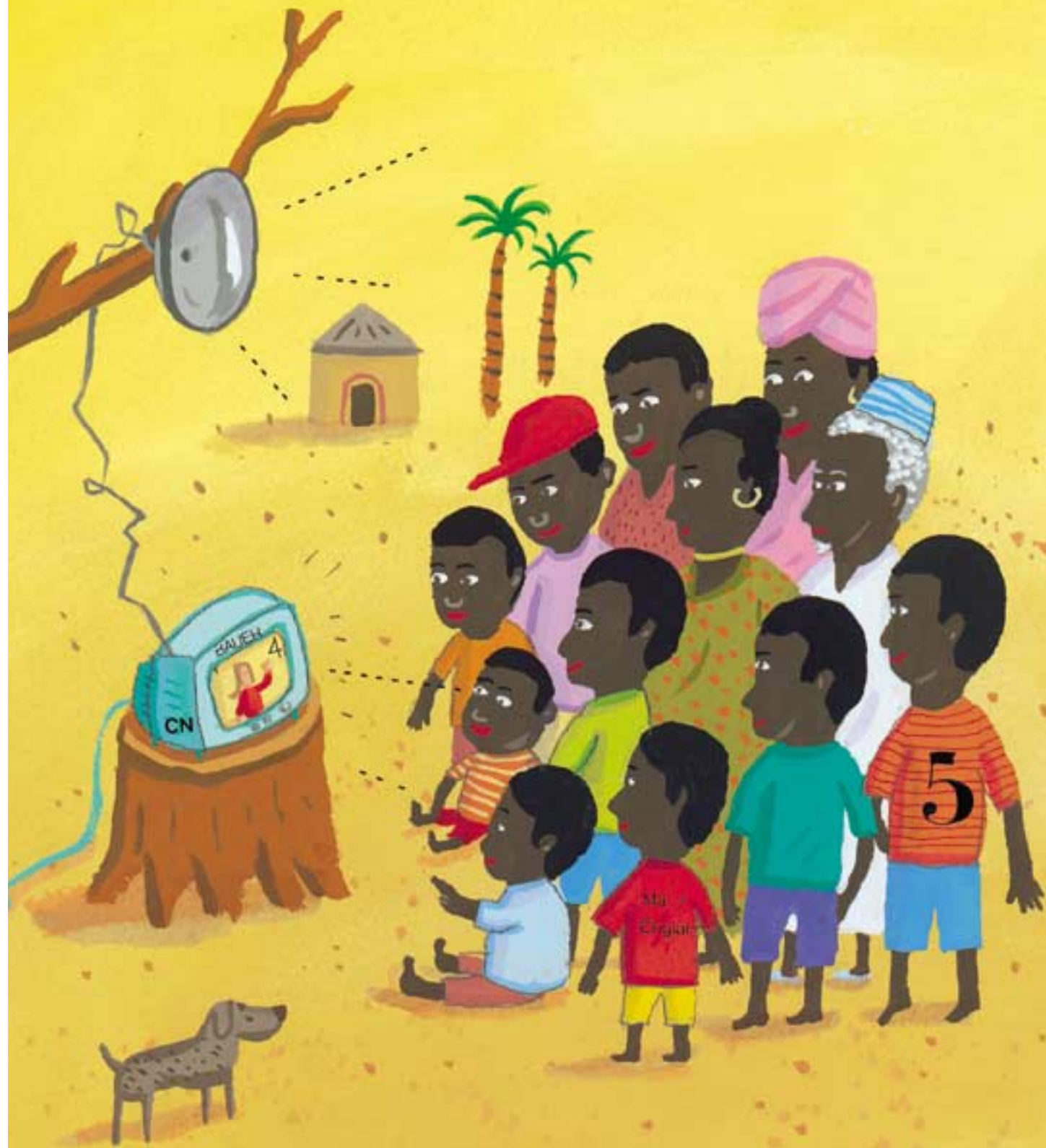
Ariane Le Fort – Valérie Michaux

GRAFISCH ONTWERP

Marc Dausimont

EUROPESE COMMISSIE

Luxemburg: Publicatiebureau
van de Europese Gemeenschappen
2003 – 36blz. – 15x21 cm
ISBN 92-894-5551-9
ISBN 92-894-5533-0

NH-11-02-002-NL-C / NH-11-02-000-NL-C

Publicatiebureau van
de Europese Gemeenschappen
L-2985 Luxemburg

